

Lingebra (A place in the dark)

Scéna 1

*Prázdné jeviště. Zadní stěna je jasně bílá, na levé straně jeviště z pohledu diváka stojí stůl a dvě židle. Je tma. Na jevišti jsou slyšet kroky, pak **On** promluví.*

On

Kde jsi?

Ona

Tady.

On

To je hezký, že tady, ale tady jsem já taky a ty tu nejseš. Přesněji by to nešlo?

Ona

No tady. Běž po hlase.

On

To se lehko řekne. Tady se to nějak odráží.

Ona

Tady ne.

On

Tak běž po hlase ty.

Ona

Jenže to bych pak znova nenašla vypínač.

On

Co?

Ona

Ajo. Můžu rozsvítit?

On

No, asi by to mohlo pomoci.

Cvak. Rozsvítí se světlo. On stojí kus od ní.

On

Lepší. Ale stačilo říct C4.

Ona

Promiň.

On jde rovně, kolmo k publiku, otočí se o devadesát stupňů a jde k ní, počítaje kroky.

On

Tak D5. Ale to je nakonec hned vedle.

Ona

Pš. (zhasne)

Scéna 2

Rozsvítí se. On je sám na prázdném jevišti. Chvilí přechází kolem dokola, pak odněkud vyndá křídly a začne kreslit na podlahu – před publikem čísla od jedné do osmi, od publika pak písmena od A do H, jakoby šachovnici bez bílých a černých polí. Pak se zarazí a napíše ještě Ch. Odejde, zhasne se.

Scéna 3

Stůl, u kterého sedí On a Muž. Muž rozsvítí lampičku na stole. Má před sebou papír a píše si Jeho výpovědi. Na stole je šachovnicový vzor. Na podlaze je šachovnicový vzor bez políček, tj. na krajích jeviště jsou dvě kolmé řady, jedna čísel, druhá písmen, od 0-8, resp. od A do H.

Muž

Jak často se s ní vídáte?

On

Tak vídáte asi není úplně vhodný termín...

Muž

Proč?

On

Většinou je dost... málo světla. Vlastně je nejčastěji tma.

Muž

A proč se scházíte ve tmě?

On

Je to tak...intimnější.

Muž

Mohl byste být konkrétnější?

On

Mohl.

Muž

No?

On

Ale nebudu.

Muž

Proč?

On

Je do dost intimní. Víte, osobní. Jako... ne pro vás.

Muž

Chápu. A scházíte se jen kvůli tomu?

On

Kvůli čemu myslíte?

Muž

No kvůli tomu, o čem nechcete mluvit. Kvůli 51?

On
51? Nebyli jsme naposled u třiatřicítky?

Muž
Jistě, ale to jsme probírali ryze praktické věci. Na tomhle nic praktického není. Proto je to až za hranicí padesátky.

On
Jo, tak to asi bude 51. Jo. Jen tak sedět a koukat na sebe, to není moc praktické... zvlášť, když je tma.

Muž
Vy se scházíte, abyste na sebe koukali?

On
Ve tmě. No, tak nějak.

Muž
Proč?

On
Tak teď jste mě zaskočil. Proč lidi obvykle dělají 51?

Muž
To vás asi nemusí zajímat. Tohle není příklad 51.

On
Ne?

Muž
Vůbec. Jde asi jen o banální kombinaci jedničky, s dvojkou, možná trojkou...

On
Ne, tak trojka, ta ne, vůbec ne. Jen výjimečně. Nanejvýš.

Muž
Nanejvýš vůbec nebo nanejvýš výjimečně? Vyjadřujte se přesně a jasně!

On
Ona je většinou tma.

Muž
Pomůže vám, když zhasnu?

On
V čem by mi to mělo pomoci?

Muž
Abyste se uvolnil.

On
To můžu i za světla.

Muž
Jenže za světla o tom nebudete mluvit.

On
Potmě to nebude lepší.

Muž
S ní potmě mluvíte.

On
Jistě. Ale to vím, s kým tam jsem.

Muž
Je tma.

On
Ale příjemná.

Scéna 4

On je sám na prázdném jevišti, chodí po polích částečně imaginární šachovnice. Vždy někam dojde, na chvíli se zamyslí, zakroučí hlavou a vrátí se zpět na základní čáru. Pak si začne s někým povídat. Někdo ale nikde není. Funguje to tak, že On vždy na chvíli přestane hrát, přejde na druhou stranu šachovnice a říká chvíli repliky Neznámého.

On

Nemám, neznám, nikdy jsem ji neviděl. Já vím, že tobě lhát nemusím. Komu bys to řekl, když tě nevidím ani já. Ne, opovaž se. Už tě vidět nesmím. Slíbil jsem mu to.

Neznámý

Cos mu slíbil? Proč lidem slibuješ takový hlouposti? A pustil tě snad? Nepustil. A vůbec, v čem je ona lepší, než já?

On

Ona není lepší. Jen... Promiň. Víím, že u tebe jsem přestal u šestky. Ale s ní to tak brzo nezabalím... To není pravda, má.

Neznámý

A jaký? Jaký vliv na tebe má? Je z tebe troska. Už jsi mohl být dávno pryč. Místo toho tu hraješ šachy s jednou figurkou. Nebojíš? Ale bojíš. Jistěže se bojíš.

(opustí šachovnici a krouží kolem místa, kde stál On)

Protože už ti ani nic jinýho nezbyvá. Ty se odsud nedostaneš, protože když jim o ní řekneš, tak tě nepustí. Když jim o ní neřekneš, nepustí tě taky. Když třeba náhodou zmizí, přijde někdo další. Přijde. To sis myslel i po mně, že ne, a co se stalo. Ještě se mnou pořád hraješ. Mimochodem, kamery tu zůstaly, že?

On

Dost! Dost. Já s tebou mluvit nechci. A ty nemluv za mě.
Ať nevypadám jako blázen.

(Sedne si na zem, zavře oči. Zhasne se.)

Scéna 5

Potemnělé jeviště. Na něm sedí, kousek od sebe, On a Ona. Ona má lehce nabílenou tvář, takže tato není úplně čitelná.

On

Ty... proč tady vlastně sedíme?

Ona

Protože chceme.

On

Má to i nějaký jiný důvod?

Ona

Nevím. Byl to tvůj nápad. Tobě se tu nelíbí?

On

Líbí.

Mohl bych rozsvítit?

Ona

Co když nás uvidí?

On

Stejně o nás ví.

Ona

Jak?!

On

Jsem s ním o tom mluvil.

Ona

O nás? Takže celý ty tři roky, co se tu snažíme... abysme byli sami...

On

Jsou v prdeli, jo. Promiň.

Ona

Proč?

On

Říkal, že to může jen pomoc. Říkal, že když budu dál mlčet, nebo si vymýšlet, že si budem povídat do smrti. To jsem nechtěl. Když mluví, tak nemůžu sem.

Ona

A co když tě teď nepustí?

On

Pustí. Chce jen vědět, co tu děláme. A proč.

Ona

A ty mu věříš?

On

Co mi zbývá?

Ona

Ale neřekls mu to?

On

Řekl. Ale nezdálo se mu to. Asi si myslí, že si vymýšlím.

Ona

A vymýšlíš?

On

On si myslí, že jo.

Ona

A vymýšlíš?! Přiznat si, že máš problém je první krok.

On

Ale já nikam jít nechci.

(Ona se usměje. On vstane a rozsvítí. Oba mžourají do světla, následně na sebe)

On

Nevíš, co je 51?

Vejde Muž se silnou baterkou v ruce, svítí Mu do obličeje. Ona se za jeho zády vypaří.

Muž

On Proč vás to tak zajímá?
Muž Chtěl bych to vědět.
On Proč?
Muž Musí být důvod?
On Musí.
Muž Já ho ale nemám.
On Co byste dělal, kdybych vám to řekl?
Muž Co je padesát jedna?
On Co je padesát jedna.
Muž Co je padesát jedna?
On To bych vám právě řekl.
Muž A proč mi to nechcete říct?
On Tady se ptám já.
Muž Ale vy to víte.
On Jistěže to vím.
Muž Tak proč byste se ptal?

(zatím Ona přinesla na jeviště stůl a židle.)

Muž Zase se ptáte.
On A to je špatně?
Muž Jistě. Pomáhám já vám a ne vy mně.
On Promiňte.
Muž Běžte si sednout.

(On se otočí a chce jít k židlím)

Muž Pozpátku. Dívejte se do světla.
On

Proč?

Muž

Ať na vás vidím. A neptejte se pořád. A jděte jen po sudých.

(On se podívá na zem, jde jen po sudých políčkách. Sedne si, Muž si sedne proti němu. Stále mu svítí do obličeje.)

Muž

Tak. Co je padesát jedna?

On

To jsem se právě chtěl zeptat vás.

Muž

A nezakázal jsem vám náhodou, abyste se mě ptal?

On

Dvakrát.

Muž

A vy si přesto nedáte říct?

On

Neptal jsem se.

Muž

Ale chtěl jste se zeptat.

On

Jak to víte?

Muž

Řekl jste mi to.

On

A co když jsem vám lhal?

Muž

To byste si nedovolil. Nebo ano?

On

Ne.

Muž

Nelžete?

On

To bych si nedovolil.

Muž

Vy lžete. Dobře, pro dnešek konec. 7 a 12.

On

12? Už?

Muž

Už. A přemýšlejte o tom, jestli děláte dobře, když mi o ní nechcete nic říct.

On

Dělám.

Muž

13. A přemýšlejte víc.

Scéna 6

Ona sedí uprostřed jeviště za jasného osvětlení. On k ní pomalu jde, trochu kulhá.

Ona

Je to hezké, takhle. Když je vidět kolem.

On

Tma byla hezčí.

Ona

Proč?

On

Tak... ty jsi byla hezčí.

Ona

Neviděl jsi mě.

On

Občas, když jsi rozsvítila, viděl jsem obrys.

Ona

Chceš říct, že se ti nelíbím?

On

Ne. Jen nejsi tak... jasná, jako ve tmě.

Ona

Mluvíš hlouposti.

On

Já vím. Říkali mi to. Mokrát.

Ona

12?

On

I třináct.

Ona

Obojí?

On

A sedmička taky.

Ona

Neměla bych radši zhasnout?

On

To bys mohla?

Ona

Jistě. *(jde k vypínači, zhasne)*

Vidíš?

On

Ne. To je krásný. Moc ti to sluší.

Ona

Vždyť nic nevidíš.

On

A Oni taky ne. Moc ti to sluší, když mluvíš. *(Ona se zasměje)* I když nemluvíš. To zvlášť.

Ona

Kde jsi?

On

H 5.

Ona

Nech toho.

On

Musím se vyjadřovat přesně.

Ona

Je tma.

On

Tady. Tady jsem.

Ona

Tady? Tady jsem já.

On

Ty jsi tam. Já jsem tady. Hned vedle tady toho prázdného místa.

(trochu se rozsvítí, na jevišti šero. Ona přejde k němu.)

Ona

Zahraješ si?

On

Neumíš hrát.

Ona

Ne podle pravidel.

Na jeviště vyjde Muž. Pomalu prochází kolem Něho, občas se podívá na Ni, pohledem kontroluje imaginární šachy, které spolu hrají, sedě proti sobě na podlaze. On si ho všimne, až když promluví, Ona vůbec.

Muž

Neumí hrát.

On

Co... co tu děláš?

Muž

Přišel jsem se na tebe podívat.

On

Vypadáš.. vypadáš jak...

Muž

Jako on. Ty si totiž už nepamatuješ, jak jsem vypadal. Už jsou to tři roky.

On

Ale proč musíš vypadat zrovna tak?

Muž

Protože nikoho jiného dávno neznáš. A jako ona jsem vypadat nechtěl. Jako někdo, kdo ani neumí hrát podle pravidel.

On

Pravidla se mění.

Muž

Ne. Pravidla zůstávají stejná.

On

To bys nikdy neřekl. Nikdy jako ty.

Muž

Teď jsem to řekl.

On Tys první měnil pravidla.
Muž A to byla chyba. Máš vůbec tušení, podle jakých pravidel hraje ona?
On Ne. Píšem je během hry.
Muž To je blbost.
On Tohle nejsi ty.
Muž Jistěže jsem. Vyrostl jsem. Zmoudřel.
On Jsi úplně mimo. Co kdybych teď táhl na Ch 3?
Muž Tak bys byl mimo ty.
On Ne. Zas bys to byl ty.

Zhasne se.

Scéna 7

Muž s Ním sedí u stolu. Ona se prochází po jevišti, On na ni občas pohlédne. Muž ji nevidí.

Muž Vy v zásadě máte jen dvě možnosti. Buď mi o ní řeknete víc teď, nebo někdy jindy.
On Nebo nikdy.
Muž To by ale byly tři možnosti.
On Tak mám tedy tři možnosti.
Muž Věřte mi, vždycky je lepší mít jen dvě možnosti.
On Jenže já mám tři.
Muž Tak si zařadte „nikdy“ pod „někdy jindy“ a máte dvě.
On Dobře.
Muž Takže kdy mi to řeknete?
On Někdy jindy.
Muž

On A to je...?
Nikdy.

Muž Vy nejste zrovna spolupracující člověk, že?
On Omlouvám se.
Muž Dobře, zkusme to jinak. Teď ji vidíte?
On
(podívá se mu do očí, což jinak nedělá, když mluví s Mužem, kouká většinou do země či do stolu)
Teď ne.
Muž A jak často ji vídáte?
On Tak dvanáctkrát, třináctkrát během týdne.
Muž 12, 13, 7. Nejste moc nápaditý lhář.
On To ne.
Muž Tak znovu. Vidíte jí teď?
On
(opět na něho pohlédne)
Ne, teď ne.
Muž S vámi je ale 14 práce.
On Vy jste použil 14 místo těžká?
Muž Já použil 14 místo „kurva.“
On Ale to je špatně. 14 je...
Muž Kurva číslo. Takže co, vidíte ji teď?

Scéna 8

On sedí na podlaze jeviště proti Muži.

On Vypadáš teď skoro jako on.
Muž Zevnějšek není důležitý.
On Jenže ty jsi uvnitř. A vypadáš jako on.

Muž Už jsou to dva roky. Za dva roky se změní leccos.
On Ale ty ses měnit neměl.
Muž Ty ses změnil taky.
On Ne, nezměnil. Nemluvím o pravidlech, nemluvím s ním o ničem. A nikdy bych mu o tobě neřek.
Muž On o mně ví.
On Protože vypadáš jako on.
Muž To není fér.
On Jistěže je. O tobě bych mu nikdy neřekl. Proč bych mu ale neměl říct o něm?
Muž Protože jsem to já. Jedna šestka a položíš se.
On Položím tě.
Muž A co pravidla? Slíbil jsi mi, že mu nic neřekneš.
On Slíbil. Slíbil jsem ti, že nic neřeknu.
Muž Takže mu nic neřekneš.
On Slíbil jsem ti to.
Muž Řekneš nebo ne?!
On A celý dva roky jsem taky neřekl.
Muž Odpovídej na otázky! Přesně. Konkrétně!
On *(skloní hlavu. Muž se zvedne, přinese si židli, sedne si na ni. On zvedne hlavu)*
Jmenuje se Jan.

Scéna 9

On sedí uprostřed jeviště. Ona k němu přijde zezadu a zakryje mu oči rukama.

On Ne, teď ji nevidím. Ano, jsem si naprosto jistý... A co je vám vlastně potom, jestli ji vidím nebo nevidím... Kdybych ji viděl, tak byste ji přece viděl taky... Proč by se před

vámi měla schovávat? Není přece malá... Ne, na to vám neskočím. To je její věc, jak je velká. Ne, ze mě už nedostanete ani slovo.

Ona

To jsi mu řekl?

On

Slovíčko po slově.

Ona

Jsi statečný.

On

Přece mu o tobě nebudu vyprávět. On na tebe nemá právo.

Ona

Ale odešel docela spokojený.

On

Jo, 14 spokojený.

Ona

14 místo moc?

On

14 jen pro jistotu. Tak to říkal.

Ona

Jsi statečný.

(sundá mu ruce z očí, sedne si vedle něho)

On

Svítí se.

Ona

Svítí. Abysme na sebe viděli.

On

A neuvidí to on?

Ona

Nevím. To přece nevadí. Ty mu o mně neřekneš.

On

Neřeknu.

Ona

A kdy budeme moct odejít?

On

(po chvíli) Mohla by jsi zhasnout?

Scéna 10

Neznámý

Mohl by jsi rozsvítit?

Neznámý sedí zády k publiku, čelem k bílé stěně, On rozsvítí, prohlíží si bílou stěnu, zkouší její pevnost.

On

Neznámý Potmě to bylo lepší.
On Potmě jsem nic neviděl.
Neznámý A světlo ti pomohlo k čemu?
On Vidím.
Neznámý Co?
On O to až tolik nejde.
Neznámý O to právě jde. Kdyby o to nešlo, tak tu nejsem.
On Chtějí vědět, jak se jmenuju, co? Vždycky je to stejný.
Neznámý Jak vždycky?
On To poznáš.
Neznámý Já věděl, že s tebou budou problémy.
On Mě to napadlo taky. Ale co s tím teď naděláš?
(*sedne si před něho*)
Neznámý Řeknu, že tě neznám.
On Jenže to ti neuvěří.
Neznámý Proč by neměli?
On Protože mě znáš. A znáš mě moc dobře. Což je možná chyba. Ale chyby jsou od toho, aby se dělaly. Ovšem nejhorší je, že tu se mnou mluvíš.
Neznámý To vadí?
On Mají tu kamery.
Neznámý A proč jsi chtěl, abych rozsvítil?
On To byla asi chyba, že?

Scéna 11

On s Mužem u stolu. Hrají šachy.

On

C4.

Muž

To je poměrně silná výbušnina, víte o tom?

On

Výbušnina? Ne, to nevím. Je to garde. A šach.

Muž

Ano. Velmi nebezpečná výbušnina. Dynamit znáte?

On

Znám.

Muž

Tak tohle je ještě silnější. Silnější, než takovej dynamit 17.

On

17 je sloveso. To je špatná konstrukce.

Muž

Nicméně velmi silná.

On

Mohl bych ten tah vzít zpět?

Muž

Nelíbí se vám C4?

On

Ne. Radši bych A5.

Muž

Tak ale přijdete o dámu.

On

To bych nerad. Ale už jsem táhl, zpět to vzít nemůžu.

Muž

Ne, to nemůžete. Ale víte co? Uděláme to trochu zajímavější. Když vám vezmu figurku nebo vám dám šach nebo táhnu figurkou nebo když vám řeknu, abyste mi to řekl, tak mi řeknete něco o ní, co říkáte?

On

Že se mi ta hra nelíbí.

Muž

Nelíbí? Dobře, můžeme hrát dál jen tak.

On

(po chvíli) A když vám já vezmu figurku?

Muž

Tak vám řeknu něco o 51.

On

A za šach?

Muž

Za šach? Taky. A navíc něco o 21.

On

Já znám 21.

Muž

Ne tak dobře, jak byste mohl. I s tím vám můžu pomoci.

On

Dobře. Ale 51 platí?

Muž

Jistě. Pokud mi dáte šach. Což nedáte, ale hra je hra.

On

Muž Přesně tak. Šach.
On Ale vy nejste na tahu.
Muž To v pravidlech nebylo.
Muž Ne, to nebylo. Máte pravdu. Nebylo.

Scéna 12

On sedí uprostřed jeviště. Na bílé podlaze je kolem něho nakreslený rudou barvou obdélník. Nad ním napsáno „Postel.“ On má zavázané ruce. Přichází Ona. Světlo je ztlumeno.

Ona
On Co to je?
Ona Zeptal jsem se, co je 51.
On Proč tě to tolik zajímá?
Ona Protože jinak to podle něho nemá smysl.
On Co nemá smysl?
Ona Ty.
On Já nemám smysl bez červeného čtverce na zemi?
Ona To je jen schematické. Nemám tu moc materiálu. A udělal jsem to vlastníma rukama.
On Tohle sis udělal sám?
Ona Taky trochu 21.
On Co?
Ona To byla součást hry. Pojd' si sednout.
On Proč hraješ tyhle hry?
Ona Protože je hraje on. Ale teď to aspoň mělo smysl.
On Čemu může dát smysl červený čtverec?
Ona Prostoru uvnitř.

Podívají se na sebe. Pak se oba přesunou na opačnou stranu postele. Vně postele.

On

Jak se cítíš?

Ona

Trochu míň... uzavřená. To je 51?

On

Ne. Zapomeň na 51.

Ona

A co můj smysl?

On

Ten se neztratí.

Ona

Zhasneme?

On

Zhasneme.

(zhasne se)

Ona

Jak jsi to udělal?

On

To asi samo. Nakonec už nejsme zavření.

Ona

Takže nepotřebujeme tmu.

On

Ale chceme ji.

Do očí mu posvítí ostré světlo. Dovnitř vtrhne Muž a další dvě osoby, chytí ho za ruce, posvítí na ně.

Muž

Co jste to udělal?

On

Obdélník na zemi.

Muž

Zbláznil jste se? Čím jste to udělal?

On

21.

Muž

Co? Jak? Nechali vás tam samotného, co? Do... 29.

On

Vy jste použil...

Muž

Vím dobře, co jsem použil a narvu vás tam hned, jak mi vás spravěj. (koukne na obdélník) Co tohle vůbec má znamenat?

On

Co myslíte vy? Nejsem uvnitř.

Muž

Čeho?

On

Ničeho.

Muž

Vezměte ho ven. Ať mu to zašijou. Rychle.

Scéna 13

Na nemocničním lůžku leží On. Za ním stojí Muž.

Muž

Po pěti letech konečně sám venku.

On

Kde jsi?

Muž

Neohlížej se.

On

Vypadáš...

Muž

Pořád stejně.

On

Kde jsem?

Muž

Venku. Ne sice úplně, ale nemají tu kamery.

On

A ona?

Muž

Já ti nestačím?

On

Už ses neměl vracet.

Muž

Někdo na tebe musí dohlédnout.

On

I když jsem tě prásknul?

Muž

Jednou to přijít muselo. I u ní to přijde.

On

Nepřijde. Neřeknu nic.

Muž

Čeká tě 29... jak se vlastně jmenuje?

On

Nejmenuje.

Muž

Mně nemusíš lhát.

On

Jméno zavazuje. Nejmenuje se. Ani moc určitě nevypadá. Pro jistotu.

Muž

A má cenu být s někým takovým?

On
Většinou je tma.

Muž
Ale...

On
A ve tmě je stejně jasná jako ty. A když jsme dva, jméno nepotřebuje.

Muž
To zní skoro chytře... O to víc tě to bude bolet.

On
Nevadí. Nic neřeknu.

Muž
Třeba časem zkazí i ji.

On
Už jsou to tři roky. Nezkazí.

Muž
Tak ji zkazíš ty. Jako mě.

Scéna 14

On se zvedne z postele, jde ke sloupu, kde sedí Muž. Sedne si. Na stole šachy a hromada papírů.

Muž
Tak jak se cítíte?... není zdvořilé, neodpovědět na otázku... co jste si vůbec myslel, že děláte?

On
Říkal jste, že jediný důvod, proč se s ní scházet, je padesát jedna.

Muž
Jistě, ale nechápu, jak to s tím souvisí.

On
Chtěl jsem udělat postel.

Muž
To jde přece i bez postele.

On
Já to chtěl ale všechno co nejlíp. Pořádně.

Muž
A vyšlo to?

On
Ne. Přišli jste vy. Teď zůstala venku sama.

Muž
Vy jste asi správně nepochopil, co je 51.

On
Pochopil. A zjistil jsem, že to není jediný důvod. Že to vůbec není důvod.

Muž
Dobře. Takže nemáte důvod se s ní scházet.

On
Mám.

Muž Tak znovu. Jediný důvod, proč se s ní scházet, by byl 51.
On To jsme zkusili.
Muž A zjistil jste, že to není důvod.
On Ano.
Muž Takže?
On Nemám důvod se s ní scházet?
Muž Vidíte, že vám to jde, když se snažíte.
On Já mám důvod. Ona nemá.
Muž Proč ne?
On Protože teď má všechno.

Scéna 15

On sedí sám uprostřed postele. Uslyší kroky, vzhledne, ale když zjistí, že je to jen Muž, zase zklamaně svěsí hlavu.

On To jste vy.
Muž Čekal jste někoho jiného?
On Nečekal jsem vás.
Muž Snad jste nečekal ji?
On Ne, ona je venku. Vy jste ji náhodou neviděl?
Muž Nikdy jste mi ji pořádně nepopsal.
On Seděla tamhle před postelí. Jako vy stojíte.
Muž Seděla jak já stojím? Takže hodně vysoká byla.
On Pak odešla.
Muž Dveřma? Jen tak?
On

Možná byste neměl chodit dovnitř.

Muž

Proč? Vy tam jste.

On

Protože nemůžu odsud. A vy byste taky nemohl odsud.

Muž

Jistěže můžete. Možná by vás 9 mohlo 22 k 25. Co myslíte?

On

Myslím, že byste si z ní neměl dělat legraci.

Muž

A já myslím, že byste si neměl dělat legraci ze mě.

On

Tak vysoká nebyla.

Muž

Nejste takovej cvoj, jak se tváříte.

On

Vlastně byla menší, než vy.

Muž

A myslím, že ona je tu pořád.

On

Proto prošla dveřmi docela snadno.

Muž

Když prošla ona, projdou i jiní. Třeba vaši dva kamarádi, co by vám mohli 22. Abyste si s námi přestal hrát.

On

Neříkal jste nejdříve 9?

Muž

Říkal. Ale nějak jsem si to rozmyslel. Nakonec, na posteli už jste, ne?

On

To nechápu.

Muž

Tak to se asi přetvařujete špatně.

Scéna 16

On chodí po obvodu postele. Občas se chytí za hlavu, usilovně, až do bolesti, se snaží soustředit.

On

Nejsi tu, že? ... Ne, co bys tu dělal... Hej!

Neznámý (ze zákulisí)

Voláš mě? Co ona?

On

Je pryč.

Neznámý

Není.

On

Je. Udělal jsem to bez něho. Nechal jsem ji odejít. Zapomněl jsem. Udělal jsem to.
Musí přestat.

Neznámý

I kdybys tomu sám věřil, on ti to neuvěří.

On

To je jenom to, co chtěl. Udělal jsem všechno, co chtěl.

Neznámý

Bez něho.

On

To přece nevadí.

Neznámý

Tobě. Ale jemu jo. A i kdyby jsi mluvil pravdu... nemůžeš dokázat, že něco není.

On

A co mám dělat?

Neznámý

Asi by ses měl zachránit sám.

On

To nejsi ty, Jane?

Neznámý

To je jedno. Měl bys mu to říct.

On

Ona tu není.

Neznámý

Tak to by asi zase měla být, ne?

Scéna 17

On sedí v posteli, Ona vně postele.

On

Ví o nás.

Ona

Ví o nás přece už dlouho.

On

Ale to o nás věděl předtím než jsi zmizela.

Ona

Já jsem nezmizela.

On

To on nevěděl. Ale teď to ví.

Ona

Tys mu to řekl?

On

Ne.

Ona

Tak jak by se to mohl dovědět?

On

On ví všechno.

Ona Mohl bys jít sem?

On A k čemu to bude dobrý?

Ona Co kdybys to aspoň zkusil?

On Už to nemá cenu, nic z toho nemá cenu. Asi mu to řeknu.

Ona Vstaň a pojď sem.

On Řeknu...

Muž *(ozve se jeho hlas)* Tak povídejte.

On Co chcete slyšet?

Ona Nic mu neříkej. Podej mi ruku.

Muž Všechno. Jak vypadá, jak mluví. Proč se vrátila.

On Ona nikam neodešla.

Muž To jsem si myslel. A jak vypadá?

Ona se rozmýšlí, ale pak vejde do čtverce. On se na ni překvapeně podívá.

On Koho myslíte?

Muž Zase jste si to rozmyslel?

(zhasne se)

On To ty?

Ona Já. Podej mi ruku.

Muž Co říkáte?

On 3.

Muž To vám nemůže stačit. Třicet.

On Drž mě.

Ona Držím.

Muž Nehrajte si. Třicet.

On Třeba padesát.
Ona Neříkej mu to.
Muž Za to nikdo nestojí.
On To ji neznáte.
Muž Zatím.

Scéna 18

Dva muži přinesou nehybné tělo Jeho na jeviště, položí ho na postel. Odejdou. On po chvíli, stále v leže, promluví.

On
Není těžký někomu tvrdit nesmysly, když nic jinýho v hlavě nemám. Není těžký nemít v hlavě nic jinýho. Je těžký z tý hlavy dostat jedinou smysluplnou věc, která se tam za posledních pět let objevila. A je ještě těžší nepustit ji ven. Jsi ještě tu? Třicet je dost vysoké číslo. Vlastně může z hlavy vytlačit i víc než jen myšlenku. Ale pokud se ta myšlenka umí schovat, je i padesát málo. Jsi ještě tady? Není ani potřeba chodit. Proč chodit, když můžu ležet? Nohy nepotřebuju, když mě položí tam, kam si chci lehnout. Ani ruce. Že tu jsi?
O tom, že někdo není, nikoho nepřesvědčím. Ani tebe. Ani sebe. Proč není tma?

(zhasne se)

Ona Kde jsi?
On Tady.
Ona Kde tady?
On Na E 7.
Ona To je nejmíň pět kroků.
On Pět kroků? Co je pro tebe pět kroků. Už jsem na D6.
Ona Pořád to jsou tři kroky. Nemůžu udělat tři kroky.
On Je tma. Nikdo tě neuvidí.
Ona Je tma. Právě že je tma. Jenže já už se neschovám. Já už nikam neuteču. On mě tu vidí.

Nikdo tě neuvidí. Sem nevidí nikdo. D4.

On

A proč už neřikáš „tady?“

Ona

Takhle je to mnohem přesnější.

On

Vidíš? Tady už nepomůže ani tma.

Scéna 19

U stolu sedí On a Muž. Po chvíli přijde i Ona. Ona a Muž ale nikdy nejsou v jednu chvíli čelem k publiku, respektive k Němu.

Muž

Tak jak se cítíte?

On

33.

Muž

Pravda, to člověka poněkud rozhodí. A jak se teď stavíte k našemu problému?

On

K jakému problému?

Muž

Tak vás to stále ještě neunavilo?

Ona

Ne a nikdy ho to neunaví.

On

Myslíte ji?

Muž

Nehrajte si se mnou. Jistě, první tři desítky jste to vydržel. Skoro jsem vám i začal věřit. Ale nehrajte si se mnou. 51 má i jiné významy.

Ona

Ale ty nemáš jiný významy.

On

Vyhrožuješ mu?

Muž

Komu?

On

To nemá cenu.

Muž

A vážně jste mi tyknul?

Ona

Jistěže ti tyknul. Protože se tě nebojí. Můžeš jít s těma svejma čísílkama do... nuly, třeba.

On

To jsem říkal tobě.

Ona

Co?

Muž Já vím. A tykl jste mi znovu. Vážně si chcete takto zahrávat?

On Už nechci. Nemůžu.

Ona Můžeš. Musíš.

Muž To rád slyším. Takže jak se jmenuje?

Ona Ne, to neřekneš. Pět let. Chceš zahodit pět let?

On Pět let? Pět let, kterých jsem se jen těšil, až to skončí. Nemůžeš se těšit na něco, co neskončí.

Ona Jistěže to skončí. Jednou to skončí. Nemůžeš toho teď nechat. Jednou...

On Jednou? Jednou už tu bylo tolikrát, že ztratilo význam. Je to vůbec číslo, jednou?

Ona Nepotřebuješ čísla, abys měl význam.

On Ne. Potřebuju čísla, abych ho ztratil.

Muž Teď mluvíte s ní?

Ona Ne!

On Musím.

Muž Co vám říká?

On Já už to nevydržím.

Muž Co nevydrží?

Ona Můžu zhasnout.

On Nech toho.

Ona Nemůžeš mu to říct.

Muž Nehrajte si se mnou.

On Nejde to.

Muž To si pište.

Ona Neřekneš to.

Muž Takže to jméno?

On

Já...

(ted' už na něho koukají Muž i Ona)

Ona Nesmíš.

Muž Jméno?

Ona Mlč.

On Jméno?

Muž Jméno?!

Ona Prosím.

On Nevím. Nevím. Nevím. Ne. Nevím. Ne.
(nevydrží, zhroutí se)

Scéna 20

On sedí sám uprostřed jeviště, drmolí pro sebe, shora či z pozadí na něho kouká Muž se Sestrou. Ona pomalu a mlčky obchází místnost.

Muž Úplně se sesypal. Bez elektrošoků. Prakticky bez elektrošoků.

Sestra Byl jste na něj zlý.

Muž Měl spolupracovat.

Sestra Je tak sám...

Muž Pustili jsme mu tam křečka.

Sestra A kde je?

Muž To nechtějte vědět.

On Já vás slyším.

Muž Říkal něco?

Sestra Nic jsem neslyšela.

On Ale já jo.

Muž

Sestra Může nás tady slyšet?

On Nemůže nás ani vidět.

Sestra Nepotřebuju vás vidět.

Muž Má halucinace.

On Po tom čím prošel? Už v hlavě nemá nic, co by mohl vidět. Nemůže mít halucinace.

Muž Nemusím nic vidět. Já vás slyším.

On Kolik je osmnáct a třicet tři?

Muž (*otočí se směrem k nim*) to má být test?

On To má být trest.

Muž Za to, že vás slyším?

On Za to, že mi neřeknete jméno. Neřeknete mi ho, že?

Sestra Neřeknu.

Muž Proč?

On Já se ptám.

Muž Tak se zeptejte.

On Na co?

Muž Proč vám neřeknu to jméno.

On Proč mi ho neřeknete?

Muž Protože ho nevím.

On Po pěti letech zapírání taková průhledná lež?

Muž Druhý nepotřebuje jméno, když jste dva.

On Ale má ho.

Muž Ne, když mu ho nikdo nedá.

Sestra A řeknete mi jak vypadá?

Muž Chudáček.

On se zvedne, jde k Muži a Sestře. Zastaví se před Sestrou, chvíli na ni kouká. Pak se otočí k Muži.

On

Můžete zhasnout?

Muž

Proč?

On

Abyste mohl jít se mnou.

Ona

Ty chceš jít s ním?

On

Co mi zbývá?

Muž

Jít kam?

On

Uvidíte.

Ona

A co já? Co všechno to, co jsme spolu prožili?

On

Všechno? Jsme spolu 5 let. 1826 dní. Celou tu dobu věčně na jedničce. Párkrát se dostanem na dvojku. Jednou, prosím, to byla i trojka, ale to byla tma a tys byla tři políčka ode mě. Diagonálně.

Ona

Jsi zlý. Tohle ti nikdy nevadilo.

On

Možná mě jen neznáš tak dobře, jak si myslíš.

Ona

A on tě zná líp?

On

Brzo bude.

Ona

Jen kvůli 51?

On

Kvůli... kvůli všemu.

Zhasne se.

Scéna 21

Muž stojí proti Ní, On stojí k nim zády.

Muž

Tak to je ona? No, nějak moc podrobně teda nevypadá.

On

Jak podrobně?

Muž

No, má teda všechno, co se očekává, ale to se nakonec dalo čekat. Vlastně má někde i něčeho víc. Ale ten obličej... moc jste se nepáral s podrobnostma, co?

On

Jakýma?

Muž

Barva očí, třeba. Velikost nosu. Pusa. Hele, má ona vůbec bradu? Tady je nějaká šmouha, jakoby setřený to je...

On

Jistěže má bradu. Každý má bradu.

Muž

Až na ni. A to že se znáte pět let. A úplně... bez rysů. Jen...tohle.

On

Jo, pět let. Ale většinu času byla tma. A když nebyla tma, tak jsem mžoural.

Muž

Mžoural?

On

U vypínače byla ona.

Muž

A jste ochoten se jí vzdát?

On

Víc už nevydržím

Muž

Správně. Tak je to správně.

(objeví se Sestra)

Sestra

Proč mu ji chcete vzít?

Muž

K čemu by mu byla? Ani neví, co je padesát jedna.

Sestra

Co?

Muž

Pardón. To je taková... odborná terminologie. Teda on tomu tak říká. Neví, co to je.
Proč by měl potřebovat ženskou?

Sestra

Třeba je jen sám.

Muž

Jistěže je sám. No a?

Sestra

Tak proto potřeboval ji. Aby si měl s kým povídat.

Muž

Ne že by to byl zrovna nějaký mluvka...

Sestra

Tak aby měl s kým být...

Muž

Prosím vás... měl křečka.

Sestra

Mluvte vážně.

Muž

Mluvím. Nejde o to s kým je, jde o to, aby nikoho neměl v hlavě.

Sestra

Proč?

On

Protože on tam nevidí.

Muž

Ted' už ano.

On

Ted'...

Muž

Ted' je nejdůležitější. (chytne Ji za ruku) Pojd'te. (odcházejí)

On

Ale „ted“ dlouho nevydrží.

Scéna 22

On a Muž. Přicházejí na jeviště. Muž má ruku kolem Jeho ramene. Je bodrý, srdečný, milý, naprosto odlišný od Muže v předešlých scénách.

Muž

Takhle je to každopádně lepší, ne?

On

Asi ano.

Muž

Myslím, že už se ven těšíte, co?

On

Nevím. Asi ano.

Muž

Trochu nadšení do toho. Byl jste tu sám dlouhých pět let.

On

Právě.

Muž

V pořádku, já bych se taky bál. Ale nebojte se, to se usadí. Jen musíte přestat fantazírovat. Realita je realita.

On

Právě.

Muž

Vy jste mi ale negativista.

On

Po třiatřiceti kúrách?

Muž

Pravda. Ale mělo jich být i víc. Já sám počítal s jednapadesáti. Vyléčili jsme vás rychle.

On

Rychle?

Muž

Pět let je slušný čas. Nebyl jste zrovna lehký případ.

On

Možná proto, že jsem nebyl nemocný.

Muž

A právě tohle přesvědčení léčbu protahovalo. No co, teď už jste v pořádku, aspoň doufám – vidíte tu jen mě, že? – tak vám popřeju všechno dobré do života. Do dalšího života.

On

Díky.

Muž

A berte vážně jen to, na co si můžete sáhnout. A pro jistotu si ověřte, jestli si na to mohou sáhnout i ostatní. Ha ha. Jen takový vtip. Teď už problémy mít nebudete. Mějte se.

On

Nashle. Sbohem.

Muž

Správně, to je ten správný přístup. Sbohem. Není zač.

Muž odejde, On zůstane stát na jevišti. Pak pomalu, velmi pomalu přejde k publiku, posadí se do publika. Nervózně se rozhlíží po lidech kolem. Pak vzdychne. V tom vyjde na jeviště Sestra, ve stejném oblečení, jako chodila Ona. Postaví se před Něho, On se usměje.

Ona

Tak jak se ti líbím?

On

Mnohem ostřejší... jsi. Na světle.

Ona

Nepoznáš rozdíl, až zhasnu.

On

Chceš zhasínat?

Ona

Radši... aby nás neviděl...

On

Nikdo se nekouká... ale pro jistotu...

Zvedne se, chytne ji za ruku a odvede ji do řady Ch. Vyndá z kapsy červený fix a udělá tlustou čáru mezi řadu H a Ch.

Ona

A světla?

On

(usměje se) Zavři oči, když ti vadí.

Světla pomalu zeslábnu, zhasne se.

Konec